

Bruxelles, 4. listopada 2017.
(OR. en)

12830/17

Međuinstitucijski predmet:
2016/0231 (COD)

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

NAPOMENA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	12334/17
Br. dok. Kom.:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Predmet:	Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. za otpornu energetska uniju i ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma te o izmjeni Uredbe br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama – opći pristup

I. UVOD

1. Na sastanku 23. i 24. listopada 2014. Europsko vijeće postiglo je dogovor o okviru klimatske i energetske politike do 2030. za Europsku uniju te potvrdilo obvezujući cilj EU-a da do 2030. smanji domaće emisije stakleničkih plinova za najmanje 40 % u odnosu na 1990.¹. Taj cilj također predstavlja predviđeni i na nacionalnoj razini određeni doprinos (INDC) EU-a i njegovih država članica, koji je podnesen UNFCCC-u 6. ožujka 2015.

¹ Dok. EUCO 169/14.

2. Komisija je 20. srpnja 2016. donijela dva zakonodavna prijedloga o doprinosu sektorâ izvan ETS-a ukupnim nastojanjima: Prijedlog o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. („Uredba o raspodjeli tereta”)² te Prijedlog o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. („Uredba o LULUCF-u”)³.
3. Prijedlogom Uredbe o raspodjeli tereta (ESR) utvrđuju se nacionalni ciljevi smanjenja na osnovi relativnog BDP-a po stanovniku pri čemu su ciljevi za države članice u kojima je BDP po stanovniku iznad prosjeka EU-a prilagođeni kako bi odražavali troškovnu učinkovitost unutar te skupine. Prijedlogom se zadržavaju postojeće fleksibilne mogućnosti (akumuliranje i posuđivanje, prijenosi među državama članicama) i predlažu se dvije nove fleksibilne mogućnosti: ograničena upotreba neto uklanjanja iz određenih obračunskih kategorija u području LULUCF-a u pogledu ciljeva za sektore na koje se odnosi raspodjela tereta; i mogućnost za određene države članice da upotrebljavaju ograničen broj emisijskih jedinica u okviru ETS-a (ukupno 100 milijuna) radi neutraliziranja emisija u sektorima na koje se odnosi raspodjela tereta.
4. Europski parlament izglasao je 14. lipnja 2017. 48 amandmana na prijedlog Komisije.
5. Europski gospodarski i socijalni odbor dao je svoje mišljenje 14. prosinca 2016., a Odbor regija 22. i 23. ožujka 2017.
6. Vijeće (okoliš) u tri je navrata raspravljalo o tom Prijedlogu zajedno s Prijedlogom uredbe o LULUCF-u. Posljednja rasprava održana je 19. lipnja 2017. na temelju izvješća o napretku koji je pripremilo malteško predsjedništvo⁴.

² Dok. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Dok. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Dok. 9861/17.

7. Estonsko predsjedništvo nastavilo je intenzivno raditi na Prijedlogu. Odbor stalnih predstavnika (Coreper) 27. rujna 2017. proučio je novi kompromisni tekst predsjedništva⁵. Cilj postizanja općeg pristupa i tekst predsjedništva kao temelj za raspravu u Vijeću dobili su široku potporu. Nakon rasprave u Coreperu predsjedništvo je imalo samo jednu promjenu u tekstu koja je označena **podebljanim i podcrtanim slovima** u uvodnoj izjavi 2. (prethodne izmjene u odnosu na početni prijedlog Komisije podcrtane su).
8. Tekst će se podnijeti Vijeću (okoliš) za raspravu na sastanku 13. listopada 2017. s ciljem postizanja općeg pristupa.

II. TRENUTAČNO STANJE

9. Tijekom rasprava u Vijeću uglavnom se nije dovelo u pitanje nacionalne ciljeve smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. koji su izraženi u postocima u Prilogu I. prijedlogu Komisije. Rasprave su se od početka, umjesto toga, usmjerile na druge središnje elemente prijedloga kako bi se osigurala njegova ukupna uravnoteženost: polazište linearne putanje smanjenja (članak 4.), fleksibilnu mogućnost LULUCF-a (članak 7. i Prilog III.), jednokratnu fleksibilnu mogućnost (članak 6. i Prilog II.) i prilagodbu kvota za određene države članice (članak 10. stavak 2. i Prilog IV.).
10. Raspravljano je o nizu alternativnih pristupa prijedlogu Komisije u vezi s nekim od tih ključnih elemenata, ali oni nisu dobili značajniju podršku. Kako bi pomoglo napretku rasprave, malteško predsjedništvo uvelo je u prijedlog novi element u vidu sigurnosne rezerve (novi članak 10.a). Predloženom sigurnosnom rezervom nastoji se riješiti nedoumice niza država članica bez izmjene središnjih elemenata prijedloga Komisije. Na sastanku Vijeća u lipnju 2017. delegacije su pozdravile napore predsjedništva, a mnoge od njih prihvatile su predstavljeni pristup kao put koji vodi napretku.

⁵ Dok. 12334/17.

11. Tijekom estonskog predsjedanja rad je stoga bio usmjeren na razjašnjavanje odredaba o funkcioniranju sigurnosne rezerve, uključujući njezin iznos i uvjete za pristup. Predložena sigurnosna rezerva bit će dostupna 2032. državama članicama slabijeg ekonomskog stanja koje premaše svoje ciljeve za razdoblje 2013. – 2020., a koje, i nakon korištenja drugim fleksibilnim mogućnostima, naiđu na probleme u ispunjavanju svojih ciljeva za emisije do 2030. Sigurnosna rezerva temelji se na načelu da se njezinim korištenjem ne smije ugroziti ostvarenje cilja Unije o smanjenju emisija stakleničkih plinova za 30 % do 2030. godine u sektorima obuhvaćenima predloženom uredbom.
12. Predsjedništvo smatra da se sigurnosnom rezervom, kako je trenutačno predložena, rješavaju nedoumice određenog broja država članica na pravedan i uravnotežen način bez ugrožavanja okolišnog integriteta prijedloga Komisije. Većina delegacija u načelu može podržati sigurnosnu rezervu. Nekoliko ih je istaknulo, međutim, da njihova potpora ovisi o tome hoće li drugi središnji elementi prijedloga Komisije ostati nepromijenjeni. Glavno otvoreno pitanje jest najviši iznos rezerve te je stoga brojka koju je predložilo predsjedništvo (100 milijuna) i dalje u uglatim zgradama. Neke delegacije predložile su da se taj broj poveća, a ostale se ili protive bilo kakvom povećanju ili podupiru niži iznos.
13. Neke delegacije koje se ne slažu s polazištem putanje smanjenja koje je predložila Komisija smatraju da se sigurnosnom rezervom njihove nedoumice ne rješavaju na odgovarajući način. Jedna delegacija nedavno je predložila prilagodbu kvota za određenu skupinu država članica u iznimnim okolnostima što bi bila dodatna prilagodba uz onu predviđenu člankom 10. stavkom 2. Druga delegacija predložila je da se za određene države članice omogući preraspodjela fleksibilne mogućnosti LULUCF-a ako se za usklađivanje na temelju Uredbe o raspodjeli tereta u razdoblju 2021. – 2030. iskoristi manje od ukupnog iznosa od 280 milijuna neto uklanjanja.

14. Tijekom rasprave na sastanku Corepera 27. rujna oba gore navedena prijedloga dobili su potporu nekoliko delegacija. Međutim, niz drugih delegacija uložio je analitičku rezervu na nove prijedloge, a neke su bile zabrinute da bi se njima narušila osjetljiva ravnoteža teksta predsjedništva te su dale prednost tekstu kako je predstavljen Coreperu. Predsjedništvo je stoga odlučilo proslijediti svoj najnoviji kompromisni tekst s minimalnim izmjenama za raspravu na sastanku Vijeća.

IV. ZAKLJUČAK

S obzirom na navedeno Vijeće se poziva da donese opći pristup na temelju teksta iz Priloga ovoj napomeni, koji će biti temelj za buduće pregovore o ovom prijedlogu s Europskim parlamentom u okviru redovnog zakonodavnog postupka.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. za otpornu energetska uniju i ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 [...]

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije⁶,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁷,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija⁸,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

- (1) Obvezujući cilj domaćeg smanjenja emisija stakleničkih plinova u cjelokupnom gospodarstvu do 2030. za najmanje 40 % u odnosu na 1990. poduprlo je [...] Europsko vijeće u zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. o okviru klimatske i energetske politike do 2030., što je ponovno potvrđeno u njegovim zaključcima od 17. i 18. ožujka 2016. [...]

⁶ SL C , , str. .

⁷ SL C , , str. .

⁸ SL C , , str. .

- (2) U zaključcima Europskog vijeća od 23. i 24. listopada 2014. navedeno je da bi Unija taj cilj trebala ostvariti zajednički, na najisplativiji mogući način, uz smanjenja u sustavu trgovanja emisijama Unije („ETS EU-a”) utvrđenom u Direktivi 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁹ te sektorima izvan ETS-a u iznosu od 43 % odnosno 30 % do 2030. u odnosu na 2005. [...] Svi sektori gospodarstva trebali bi doprinijeti ostvarivanju navedenih smanjenja emisija te bi sve države članice trebale sudjelovati u tom naporu, održavajući pritom ravnotežu između pravednosti i solidarnosti. Metodologija utvrđivanja nacionalnih ciljeva smanjenja za sektore izvan ETS-a, sa svim elementima primijenjenima u Odluci 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰, trebala bi se nastaviti primjenjivati do 2030., pri čemu se napori raspoređuju na temelju relativnog bruto domaćeg proizvoda (BDP) po stanovniku. Sve države članice doprinosit će ukupnom smanjenju u EU-u do 2030. pri čemu će raspon ciljeva biti od 0 % do -40 % u odnosu na 2005. Nacionalne ciljeve unutar skupine država članica s BDP-om po stanovniku iznad prosjeka Unije trebalo bi razmjerno prilagoditi kako bi se njima troškovna učinkovitost odražavala na pravedan i uravnotežen način. Ostvarenje tog smanjenja emisija stakleničkih plinova trebalo bi potaknuti učinkovitost i inovativnost u europskom gospodarstvu, a posebno poboljšanja, prije svega u zgradarstvu, poljoprivredi, gospodarenju otpadom i prometu, u mjeri u kojoj su obuhvaćeni ovom Uredbom.

⁹ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

¹⁰ Odluka br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine (SL L 140, 5.6.2009., str. 136.).

- (3) Ovom se Uredbom također provode doprinosi Unije u skladu s Pariškim sporazumom¹¹, donesenim u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama („UNFCCC”), a koji je ratificiran u ime Unije 5. listopada 2016. u skladu s Odlukom Vijeća (EU) 2016/1841¹². [...] Obveza Unije da smanji emisije u cjelokupnom gospodarstvu sadržana je u predviđenom i na nacionalnoj razini određenom doprinosu [...] koji su Unija i njezine države članice podnijele Tajništvu UNFCC-a 6. ožujka 2015. u kontekstu Pariškog sporazuma. Pariški sporazum stupio je na snagu 4. studenoga 2016. te se njime zamjenjuje pristup iz Kyotskog protokola iz 1997. koji se neće nastaviti nakon 2020.
- (4) *[uključeno u uvodnu izjavu 3.]*
- (5) Za prijelaz na čistu energiju potrebne su promjene u načinu ulaganja te poticaji u cjelokupnom spektru politika. Ključni je prioritet Unije stvaranje otporne energetske unije kako bi se građanima osigurala sigurna, održiva, konkurentna i pristupačna energija. Da bi se to postiglo, potrebno je nastaviti s ambicioznom klimatskom politikom u okviru ove Uredbe i napredovati u drugim vidovima energetske unije, kako je utvrđeno u Komunikaciji Komisije pod naslovom „Okvirna strategija za otpornu energetska uniju s naprednom klimatskom politikom”¹³.

¹¹ SL L 282, 19.10.2016., str. 4.

¹² Odluka Vijeća (EU) 2016/1841 od 5. listopada 2016. o sklapanju, u ime Europske unije, Pariškog sporazuma donesenoga u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama (SL L 282, 19.10.2016., str. 1.).

¹³ 6594/15 – COM(2015)80 Final

- (6) Ovom Uredbom trebale bi se obuhvatiti emisije iz kategorija izvora prema Međuvladinom tijelu za klimatske promjene (IPCC) koje uključuju energiju, industrijske procese i upotrebu proizvoda, poljoprivredu i otpad, kako je utvrđeno na temelju Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴, osim emisija iz djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ. Ne dovodeći u pitanje članak 7. i članak 9. stavak 2. ove Uredbe, djelatnosti obuhvaćene Uredbom (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća [LULUCF]^{15**} ne bi trebale biti obuhvaćene ovom Uredbom.
- (7) Podaci koji se trenutačno bilježe u nacionalnim inventarima emisija stakleničkih plinova te nacionalnim registrima i registru Unije nisu dostatni da bi se na razini država članica utvrdile nacionalne emisije CO₂ iz civilnog zračnog prometa koje nisu obuhvaćene Direktivom 2003/87/EZ. Pri donošenju obveza izvješćivanja Unija ne bi trebala državama članicama te malim i srednjim poduzećima (MSP-i) nametati opterećenja nerazmjerna postavljenim ciljevima. Emisije CO₂ iz letova koje nisu obuhvaćene Direktivom 2003/87/EZ vrlo su mali dio ukupnih emisija stakleničkih plinova te bi uspostava sustava za izvješćivanje o tim emisijama bila nerazmjerno opterećenje s obzirom na postojeće zahtjeve za širi sektor na temelju Direktive 2003/87/EZ. Stoga bi emisije CO₂ iz kategorije izvora prema IPCC-u „1.A.3.A civilni zračni promet” za potrebe ove Uredbe trebalo smatrati jednakima nuli.
- (8) Smanjenje emisija stakleničkih plinova svake države članice do 2030. trebalo bi utvrditi s obzirom na razinu njihovih pregledanih emisija stakleničkih plinova iz 2005. obuhvaćenih ovom Uredbom, isključujući verificirane emisije iz postrojenja koja su bila u pogonu 2005., a u ETS EU-a uključena su tek nakon 2005. Godišnje emisijske kvote za razdoblje od 2021. do 2030. trebalo bi odrediti na temelju podataka koje podnesu države članice i pregleda Komisija.

¹⁴ Uredba (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EC (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.).

¹⁵ Uredba .../... Europskog parlamenta i Vijeća o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir EU-a za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL ...).

* Vidi dok. 11494/2016 [LULUCF].

- (9) Pristup obvezujućih godišnjih nacionalnih ograničenja iz Odluke br. 406/2009/EZ [...] trebao bi se nastaviti od 2021. do 2030., pri čemu se početak putanje računa od 2020. na temelju prosječnih emisija stakleničkih plinova od 2016. do 2018., a završetak putanje jest ograničenje za 2030. za svaku državu članicu. Prilagodba emisijskih kvota do 2021. državama članicama osigurana je pozitivnim ograničenjem iz Odluke 406/2009/EZ i povećanjem godišnjih emisijskih kvota od 2017. do 2020. utvrđenim u skladu s Odlukom Komisije 2013/162/EU¹⁶ i Provedbenom odlukom Komisije 2013/634/EU¹⁷, kako bi se prikazao kapacitet za povećanje emisija tijekom tih godina. [...].
- (10) Nova jednokratna fleksibilna mogućnost osmišljena je kako bi se olakšalo ostvarivanje ciljeva za države članice s nacionalnim ciljevima smanjenja znatno iznad prosjeka Unije i njihova potencijala troškovno učinkovitog smanjenja, kao i za države članice koje nisu dodijelile emisijske jedinice industrijskim postrojenjima 2013. [...].

¹⁶ Odluka Komisije 2013/162/EU od 26. ožujka 2013. o utvrđivanju godišnjih emisijskih jedinica za razdoblje od 2013. do 2020. u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 90, 28.3.2013., str. 106.).

¹⁷ Provedbena odluka Komisije 2013/634/EU od 31. listopada 2013. o prilagodbama godišnjih emisijskih kvota država članica za razdoblje 2013. – 2020. u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 292, 1.11.2013., str. 19.).

- (10.a) Polazišna točka koja se temelji na prosječnim emisijama stakleničkih plinova od 2016. do 2018. ne priznaje u dovoljnoj mjeri prethodne napore, od 2013., onih država članica čiji je BDP po stanovniku 2013. bio ispod prosjeka Unije. Stoga je primjereno utvrditi ograničenu sigurnosnu rezervu s posebnom namjenom koja bi odgovarala količini do [100] milijuna tona ekvivalenta CO₂, uz održavanje okolišnog integriteta ove Uredbe kao i poticaja za aktivnosti država članica kojima se prelaze minimalni doprinosi u sklopu ove Uredbe [...]. Rezerva bi trebala pogodovati državama članicama čiji je BDP po stanovniku 2013. bio ispod prosjeka Unije, čije su emisije ispod njihovih godišnjih emisijskih kvota u razdoblju od 2013. do 2020. i koje nailaze na probleme u postizanju vlastitih ciljeva emisija za 2030. unatoč korištenju drugim fleksibilnostima predviđenima ovom Uredbom. [...] Rezerva u tom iznosu pokrila bi značajan dio predviđenog skupnog deficita prihvatljivih država članica u razdoblju od 2021. do 2030, bez dodatnih politika, uz održavanje poticaja za dodatne aktivnosti. Rezerva bi trebala biti dostupna tim državama članicama 2032. [...] pod uvjetom da se njezinim korištenjem ne ugrožava ostvarenje cilja Unije o smanjenju emisija stakleničkih plinova za 30 % do 2030. godine u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom.
- (11) Nizom mjera Unija povećava sposobnost država članica da ispune svoje klimatske obveze i one su ključne za ostvarivanje potrebnih smanjenja emisija u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom. Uključuju zakonodavstvo o fluoriranim stakleničkim plinovima, smanjenju CO₂ iz cestovnih vozila, energetske učinkovitosti zgrada, obnovljivoj energiji, energetske učinkovitosti i kružnom gospodarstvu, kao i instrumente financiranja Unije za ulaganja povezana s klimom.

(12) Uredbom [LULUCF] utvrđuju se pravila za obračun emisija i uklanjanja stakleničkih plinova povezanih s korištenjem zemljišta, prenamjenom zemljišta i šumarstvom (LULUCF). Budući da na ishod za okoliš u skladu s ovom Uredbom u smislu ostvarenog smanjenja emisija stakleničkih plinova utječe uzimanje u obzir količina do zbroja ukupnih neto uklanjanja i ukupnih neto emisija iz iskrčenih zemljišta, pošumljenih zemljišta, poljoprivrednih zemljišta kojima se gospodari i travnjaka kojima se gospodari, kako je utvrđeno u Uredbi [LULUCF], fleksibilnu mogućnost za najveću količinu od 280 milijuna tona ekvivalenta CO₂ tih uklanjanja podijeljenu među državama članicama u skladu s iznosima iz Priloga III. trebalo bi prema potrebi uključiti kao dodatnu mogućnost za države članice da ispune svoje obveze. Ukupnim iznosom i raspodjelom među državama članicama uzimaju se u obzir niži potencijal sektora poljoprivrede i upotrebe zemljišta za ublažavanje te primjeren doprinos tog sektora ublažavanju emisija stakleničkih plinova i sekvestraciji. Kada se donose provedbeni akti za ažuriranje referentnih razina za šume na temelju nacionalnih računskih planova za šumarstvo u skladu s člankom 8. stavkom 6. Uredbe [LULUCF], ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji [...] kako bi se prikazao doprinos obračunske kategorije šumskog zemljišta kojim se gospodari fleksibilnoj mogućnosti osiguranoj ovom Uredbom. Prije donošenja takvog delegiranog akta Komisija bi trebala ocijeniti stabilnost obračunavanja za šumsko zemljište kojim se gospodari na temelju raspoloživih podataka, a posebno dosljednost predviđenih i stvarnih stopa sječe. Pored toga, [...] Uredbom [LULUCF] trebala bi se pružiti mogućnost dobrovoljnog brisanja godišnjih emisijskih kvota kako bi se omogućilo uzimanje u obzir tih iznosa prilikom procjenjivanja usklađenosti država članica sa zahtjevima te Uredbe [...].

(13) Kako bi se osiguralo učinkovito, transparentno i troškovno učinkovito izvješćivanje i verifikacija emisija stakleničkih plinova te drugih informacija potrebnih za procjenu napretka država članica u pogledu godišnjih emisijskih kvota, zahtjevi za godišnje izvješćivanje i ocjenjivanje na temelju ove Uredbe trebali bi se uključiti u relevantne članke Uredbe (EU) br. 525/2013. Tom Uredbom trebalo bi osigurati da se napredak država članica u smanjenju emisija nastavi ocjenjivati svake godine, uzimajući u obzir napredak u politikama i mjerama Unije te informacije iz država članica. Svake dvije godine ocjena bi trebala sadržavati predviđeni napredak Unije u ispunjavanju ciljeva smanjenja emisija te napredak država članica u ispunjavanju njihovih obveza. Međutim, primjena umanjenja trebala bi se uzimati u obzir samo svakih pet godina kako bi se mogao razmotriti mogući doprinos iskrčenih zemljišta, pošumljenih zemljišta, poljoprivrednih zemljišta kojima se gospodari i travnjaka kojima se gospodari u skladu s Uredbom [LULUCF]. Time se ne dovodi u pitanje dužnost Komisije da osigura ispunjavanje obveza država članica koje proizlaze iz ove Uredbe ni ovlast Komisije da u tu svrhu pokrene postupak zbog povrede prava.

(13.a) Uredbu (EU) br. 525/2013 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.

(14) U svojim zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. Europsko vijeće navelo je da bi dostupnost i upotrebu postojećih instrumenata fleksibilnosti u sektorima izvan ETS-a trebalo znatno povećati kako bi se osigurala troškovna učinkovitost zajedničkih nastojanja Unije i konvergencija emisija po stanovniku do 2030. Kao način povećanja opće troškovne učinkovitosti ukupnih smanjenja, države članice trebale bi imati mogućnost da dio svojih godišnjih emisijskih kvota prenesu drugim državama članicama. Trebalo bi osigurati transparentnost takvih prijenosa te ih provoditi na način koji odgovara objema stranama, uključujući dražbom, preko tržišnih posrednika koji djeluju u okviru agencije ili bilateralnim sporazumima. Svaki takav prijenos može proizići iz projekta ili programa za ublažavanje stakleničkih plinova provedenog u državi članici prodavateljici, a koji je financirala država članica primateljica.

- (15) Europska agencija za okoliš nastoji podržati održivi razvoj i pomoći u ostvarenju znatna i mjerljiva poboljšanja okoliša pružajući pravodobne, ciljane, relevantne i pouzdane informacije tvorcima politika, javnim ustanovama i javnosti. Komisiji bi u skladu s godišnjim programom rada prema potrebi trebala pomagati Europska agencija za okoliš.
- (16) Kako bi se omogućilo primjereno obračunavanje transakcija u skladu s ovom Uredbom, uključujući upotrebu fleksibilnih mogućnosti i primjenu provjera usklađenosti, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s osiguravanjem točnog obračunavanja putem registra Unije u skladu s ovom Uredbom. Potrebne odredbe trebale bi biti sadržane u jedinstvenom instrumentu kojim bi se objedinile odredbe o obračunavanju iz Direktive 2003/87/EZ, Uredbe (EU) br. 525/2013, Uredbe [LULUCF] i ove Uredbe. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (17) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu članka 4., u skladu s kojim će se utvrđivati godišnja ograničenja emisija za države članice, provedbene ovlast trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸.
- (18) Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje stroži nacionalni ciljevi.

¹⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (19) Sve prilagodbe područja primjene, kako je utvrđeno u člancima 11., 24., 24.a i 27. Direktive 2003/87/EZ, [...] trebale bi biti popraćene odgovarajućom prilagodbom najveće količine emisija stakleničkih plinova obuhvaćenih ovom Uredbom. Stoga bi države članice koje u svoje obveze na temelju ove Uredbe uključe dodatne emisije iz postrojenja koja su prethodno bila obuhvaćena Direktivom 2003/87/EZ trebale provesti dodatne politike i mjere u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom kako bi smanjile navedene emisije.
- (20) Ovu bi Uredbu trebalo preispitati 2024. i svakih pet godina nakon toga kako bi se procijenilo njezino cjelokupno funkcioniranje. Pri preispitivanju trebalo bi uzeti u obzir, među ostalim, razvoj nacionalnih okolnosti i rezultate pospješujućeg dijaloga 2018. i globalnog pregleda stanja u skladu s Pariškim sporazumom. Osim toga, Komisija bi, u sklopu redovitog izvješćivanja u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013, također trebala ocjenjivati ishod pospješujućeg dijaloga 2018.
- (21) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, osobito utvrđivanje obveza država članica u pogledu njihovih minimalnih doprinosa cilju smanjenja emisija stakleničkih plinova Unije za razdoblje od 2021. do 2030., ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju obveze država članica u pogledu njihovih minimalnih doprinosa [...] za razdoblje od 2021. do 2030. ispunjenju [...] cilja Unije o smanjenju njezinih emisija stakleničkih plinova za 30 % u odnosu na razinu iz 2005. do 2030. u sektorima obuhvaćenima člankom 2. kao i pravila za određivanje godišnjih emisijskih kvota i ocjenjivanje napretka država članica u ostvarivanju njihovih minimalnih doprinosa.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na emisije stakleničkih plinova iz kategorija izvora prema IPCC-u, koje uključuju energiju, industrijske procese i upotrebu proizvoda, poljoprivredu i otpad, kako je utvrđeno na temelju Uredbe (EU) br. 525/2013, osim emisija iz djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 7. i članak 9. stavak 2. ove Uredbe, ova Uredba ne primjenjuje se na emisije i uklanjanja stakleničkih plinova obuhvaćene Uredbom [LULUCF].
3. Za potrebe ove Uredbe emisije CO₂ iz kategorije izvora prema IPCC-u „1.A.3.A civilni zračni promet” smatraju se jednakima nuli.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (1) „emisije stakleničkih plinova” znači emisije izražene u tonama ekvivalenta CO₂ ugljikova dioksida (CO₂), metana (CH₄), dušikova oksida (N₂O), fluorouglikovodika (HFC), perfluorouglikika (PFC), dušikova trifluorida (NF₃) i sumporova heksafluorida (SF₆) utvrđene u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013 i obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe;
- (2) „godišnje emisijske kvote” znači najveće dopuštene emisije stakleničkih plinova za svaku godinu od 2021. do 2030. utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 3. i člankom 10.;
- (3) „emisijska jedinica u okviru ETS-a EU-a” znači „emisijska jedinica” kako je definirana u članku 3. točki (a) Direktive 2003/87/EZ.

Članak 4.

Godišnja ograničenja emisija za razdoblje od 2021. do 2030.

1. Svaka država članica mora 2030. ograničiti emisije stakleničkih plinova najmanje za postotak utvrđen za tu državu članicu u Prilogu I. ovoj Uredbi u odnosu na svoje emisije 2005. utvrđene u skladu sa stavkom 3.
2. Uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti predviđene u člancima 5., 6. i 7. ove Uredbe, prilagodbu u skladu s člankom 10. stavkom 2. ove Uredbe te sva umanjenja koja proizlaze iz primjene članka 7. Odluke br. 406/2009/EZ, svaka država članica osigurava da njezine emisije stakleničkih plinova svake godine u razdoblju između 2021. i 2029. ne prijeđu ograničenje određeno linearnom putanjom koja započinje 2020. na temelju njezinih prosječnih emisija stakleničkih plinova tijekom 2016., 2017. i 2018. utvrđenih u skladu sa stavkom 3. ovog članka, a završava 2030. na graničnoj vrijednosti utvrđenoj za tu državu članicu u Prilogu I. ovoj Uredbi.

3. Komisija donosi [...] provedbene akte kojima se utvrđuju godišnje emisijske kvote za godine u razdoblju 2021. – 2030. izražene u tonama ekvivalenta CO₂, kako je navedeno u stavcima 1. i 2. Za potrebe tih provedbenih akata Komisija provodi sveobuhvatni pregled najnovijih podataka iz nacionalnih inventara za godine 2005. i 2016. – 2018. koje države članice podnose u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 525/2013. U tim se aktima također navodi vrijednost emisija svake države članice u 2005. koja se rabi za određivanje godišnje emisijske kvote navedene u stavcima 1. i 2. ovog članka.
4. Na temelju postotaka koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 6. stavkom 2. u tim se provedbenim aktima navode i ukupne količine koje mogu biti uzete u obzir za usklađivanje države članice s člankom 9. između 2021. i 2030. Ako zbroj ukupnih količina svih država članica prelazi zajedničku ukupnu količinu u iznosu od 100 milijuna, ukupne količine za svaku državu članicu razmjerno se smanjuju se kako se ne bi prešla zajednička ukupna količina.
5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 13.

Članak 5.

Instrumenti fleksibilnosti za ostvarivanje godišnjih ograničenja emisija

- 1.¹⁹ U odnosu na godine od 2021. do 2025. država članica može posuditi količinu do 10 % svoje godišnje emisijske kvote za sljedeću godinu.
2. U odnosu na godine od 2026. do 2029. država članica može posuditi količinu do 5 % svoje godišnje emisijske kvote za sljedeću godinu.

¹⁹ Prijašnji stavak 2. Tekst prijašnjeg stavka 1. briše se (višak).

3. Država članica čije su emisije stakleničkih plinova za određenu godinu ispod njezine godišnje emisijske kvote za tu godinu, uzimajući u obzir upotrebu fleksibilnih mogućnosti u skladu s ovim člankom i člankom 6., može akumulirati taj višak svoje godišnje emisijske kvote za sljedeće godine do 2030.
4. Država članica može prenijeti do 5 % svoje godišnje emisijske kvote za određenu godinu drugim državama članicama. Država članica primateljica može iskoristiti tu količinu za usklađivanje na temelju članka 9. za tu godinu ili za sljedeće godine do 2030.
5. Država članica čije su revidirane emisije stakleničkih plinova za određenu godinu ispod njezine godišnje emisijske kvote za tu godinu može, uzimajući u obzir upotrebu fleksibilnih mogućnosti u skladu sa stavcima od 1. do 4. ovog članka i člankom 6., prenijeti taj višak svoje godišnje emisijske kvote na druge države članice. Država članica primateljica može iskoristiti tu količinu za usklađivanje na temelju članka 9. za tu godinu ili za sljedeće godine do 2030.
- 5.a Prihode ostvarene prijenosom kvota sukladno stavcima 4. i 5. države članice mogu iskoristiti za borbu protiv klimatskih promjena u Uniji ili u trećim zemljama. Države članice obavješćuju Komisiju o svim aktivnostima poduzetima u skladu s ovim stavkom.
- 5.b Svi prijenosi u skladu sa stavcima 4. i 5. ovog članka mogu proizići iz projekta ili programa za ublažavanje stakleničkih plinova provedenog u državi članici prodavateljici, a koji je financirala država članica primateljica, uz izbjegavanje dvostrukog računanja i osiguravanje sljedivosti.
6. Države članice mogu upotrijebiti jedinice emisija povezanih s projektima koje se izdaju na temelju članka 24.a stavka 1. Direktive 2003/87/EZ za usklađivanje na temelju članka 9. ove Uredbe bez količinskih ograničenja i uz izbjegavanje dvostrukog računanja.

Članak 6.

Fleksibilna mogućnost za određene države članice nakon smanjenja emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a

1. Za države članice navedene u Prilogu II. može doći u obzir ograničeno poništavanje do ukupno najviše 100 milijuna emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a [...] u svrhu njihova usklađivanja na temelju ove Uredbe. To poništavanje određuje se od količine emisijskih jedinica za prodaju na dražbi dotične države članice u skladu s člankom 10. Direktive 2003/87/EC.
2. Države članice navedene u Prilogu II. do 31. prosinca 2019. obavješćuju Komisiju o svakoj namjeri iskorištavanja ograničenog poništavanja emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a iz stavka 1. ovog članka do postotka navedenog u Prilogu II. za svaku godinu u razdoblju od 2021. do 2030. za svaku dotičnu državu članicu radi njezina usklađivanja na temelju članka 9. Države članice navedene u Prilogu II. mogu odlučiti revidirati naniže prethodno prijavljen postotak dvaput tijekom tog razdoblja, tj. 2024. i 2027. U tom slučaju o toj odluci obavješćuju Komisiju do 31. prosinca 2024. i, ako je potrebno, do 31. prosinca 2027.
3. Na zahtjev države članice središnji administrator određen u skladu s člankom 20. Direktive 2003/87/EZ ([...] „središnji administrator”) uzima u obzir iznos do ukupne količine iz članka 4. stavka 4. ove Uredbe radi usklađivanja na temelju članka 9. ove Uredbe za tu državu članicu. Desetina količine emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a utvrđena u skladu s člankom 4. stavkom 4. ove Uredbe poništava se na temelju članka 12. stavka 4. Direktive 2003/87/EZ za svaku godinu od 2021. do 2030. za tu državu članicu.
4. Ako je, u skladu sa stavkom 2. ovog članka, država članica obavijestila Komisiju o svojoj odluci da revidira prethodno prijavljen postotak, za tu državu članicu poništava se odgovarajuća manja količina emisijskih jedinica za svaku godinu od 2026. do 2030. i od 2028. do 2030.

Članak 7.

Dodatna upotreba do 280 milijuna neto uklanjanja iz iskrčenih zemljišta, pošumljenih zemljišta, poljoprivrednih zemljišta kojima se gospodari i travnjaka kojima se gospodari

1. U slučaju da emisije države članice prijeđu godišnje emisijske kvote za određenu godinu, količina do iznosa ukupnih neto uklanjanja i ukupnih neto emisija iz kombiniranih obračunskih kategorija za iskrčena zemljišta, pošumljena zemljišta, poljoprivredna zemljišta kojima se gospodari i travnjake kojima se gospodari iz članka 2. Uredbe [LULUCF] može se uzeti u obzir radi usklađenosti s člankom 9. ove Uredbe za tu godinu, pod sljedećim uvjetima:
 - (a) kumulativna količina koja se uzima u obzir za tu državu članicu za sve godine u razdoblju od 2021. do 2030. ne prelazi najviši iznos utvrđen za tu državu članicu u Prilogu III.;
 - (b) takva količina prelazi zahtjeve za tu državu članicu na temelju članka 4. Uredbe [LULUCF];
 - (c) država članica nije od drugih država članica dobila više neto uklanjanja na temelju Uredbe [LULUCF] nego što ih je prenijela i
 - (d) država članica ispunila je zahtjeve iz Uredbe [LULUCF].
2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 12. ove Uredbe radi izmjene stavka 1. ovog članka kako bi se u obzir uzeo doprinos računovodstvene kategorije šumsko zemljište kojim se gospodari kada se donesu provedbeni akti za ažuriranje referentnih razina za šume na temelju nacionalnih računskih planova za šumarstvo u skladu s člankom 8. stavkom 6. Uredbe [LULUCF] [...].

Članak 8.

Korektivne mjere

1. Ako Komisija, nakon ocjene u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 525/2013 i uzimajući u obzir planiranu upotrebu fleksibilnih mogućnosti iz članaka od 5. do 7. ove Uredbe, utvrdi da država članica ne ostvaruje dovoljan napredak, ta država članica u roku od tri mjeseca Komisiji podnosi plan korektivnih mjera koji obuhvaća:
- (a) mjere koje država članica provodi kako bi domaćim politikama i mjerama te provedbom djelovanja Unije ispunila određene obveze u skladu s člankom 4. ove Uredbe;
- (b) raspored provedbe takvih mjera kojim se omogućuje procjena godišnjeg napretka provedbe.
2. Komisiji pri ocjenjivanju svih takvih planova pomaže Europska agencija za okoliš u skladu s godišnjim programom rada.
3. Komisija može izdati mišljenje o planovima dostavljenima u skladu sa stavkom 1. te u tom slučaju to čini u roku od četiri mjeseca od zaprimanja tih planova.

Članak 9.

Provjera usklađenosti

1. Ako pregledane emisije stakleničkih plinova države članice prelaze njezinu godišnju emisijsku kvotu za određenu godinu u tom razdoblju, u skladu sa stavkom 2. ovog članka i fleksibilnim mogućnostima korištenima u skladu s člancima od 5. do 7., 2027. i 2032. primjenjuju se sljedeće mjere:
- (a) iznosu emisija države članice dodaje se količina za sljedeću godinu koja je jednaka iznosu viška emisija stakleničkih plinova u tonama ekvivalenta CO₂ pomnoženom s koeficijentom 1,08, u skladu s mjerama donesenima na temelju članka 11. i

- (b) državi članici privremeno se zabranjuje da dio svoje godišnje emisijske kvote prenese drugoj državi članici dok ne ispuni zahtjeve iz članka 4. ove Uredbe. Središnji administrator provodi tu zabranu unošenjem u registar iz članka 11.
2. Ako emisije stakleničkih plinova države članice u razdoblju od 2021. do 2025. ili u razdoblju od 2026. do 2030. na temelju Uredbe [LULUCF] prelaze uklanjanja stakleničkih plinova kako je utvrđeno u skladu s člankom 12. te Uredbe, godišnje emisijske kvote za tu državu članicu umanjuju se za iznos jednak tom višku emisija stakleničkih plinova u tonama ekvivalenta CO₂ za odgovarajuće godine.

Članak 10.

Prilogodbe

1. Godišnje emisijske kvote za svaku državu članicu na temelju članka 4. ove Uredbe prilagođavaju se kako bi obuhvatile:
- (a) izmjene broja emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a [...] izdanih u skladu s člankom 11. Direktive 2003/87/EZ koje su ishod promjena u obuhvaćanju izvorâ tom Direktivom, sukladno odlukama Komisije, donesenima u skladu s tom Direktivom, o konačnom odobrenju [...] nacionalnih planova dodjele emisijskih jedinica za razdoblje od 2008. do 2012. [...];
- (b) izmjene broja emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a ili jedinica emisija izdanih na temelju članaka 24. i 24.a Direktive 2003/87/EZ u odnosu na smanjenje emisija u državi članici i
- (c) izmjene broja emisijskih jedinica u okviru ETS-a EU-a koje se odnose na emisije stakleničkih plinova iz postrojenja isključenih iz ETS-a EU-a u skladu s člankom 27. Direktive 2003/87/EZ tijekom njihova isključenja.
2. Količina iz Priloga IV. ovoj Uredbi dodaje se emisijskim jedinicama za 2021. za svaku državu članicu iz tog Priloga.

3. Komisija objavljuje brojke koje su ishod takvih prilagodbi.

Članak 10.a

Dodatna sigurnosna rezerva za države članice u iznimnim okolnostima

1. Komisija određuje sigurnosnu rezervu u registru Unije koja odgovara količini do [100] milijuna tona ekvivalenta CO₂ podložno ispunjenju cilja Unije iz članka 1. Ona će biti dostupna uz fleksibilne mogućnosti predviđene u člancima 5., 6. i 7. [...].
2. Država članica može iskoristiti rezervu iz stavka 1. pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) njezin je BDP po stanovniku prema tržišnim cijenama 2013., kako je objavio EUROSTAT u travnju 2016., bio ispod prosjeka Unije;
 - (b) njezine kumulativne emisije za godine od 2013. do 2020. u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom manje su od njezinih kumulativnih emisijskih kvota za godine od 2013. do 2020. i
 - (c) iscrpila je fleksibilne mogućnosti u skladu s člankom 5. stavcima 2. i 3., maksimalno je iskoristila neto uklanjanja u skladu s člankom 7. i kad ta količina ne doseže razinu određenu u Prilogu III., nije ostvarila neto prijenose drugim državama članicama u skladu s člankom 5., a njezine emisije i dalje prelaze njezine ukupne godišnje emisijske kvote u razdoblju od 2026. do 2030.
3. Država članica koja ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2. prima dodatnu količinu iz rezerve do njezina manjka koja se iskorištava za usklađenost s člankom 9. Ta količina ne smije prijeći 20 % njezina ukupnog viška u razdoblju od 2013. do 2020. Ako konačna ukupna količina svih država članica koje ispunjavaju uvjete navedene u stavku 2. prelazi ograničenje iz stavka 1., količina za svaku od tih država članica proporcionalno će se smanjiti.

Sav iznos koji ostane u rezervi nakon raspodjele navedene u prvom podstavku razmjerno će se raspodijeliti među državama članicama iz tog podstavka, ali bez premašivanja njihova preostalog manjka. Takva količina može biti dodana na postotak iz prvog podstavka za svaku od tih država članica.

4. Nakon dovršetka preispitivanja iz članka 19. Uredbe (EU) br. 525/2013 za godinu 2020., Komisija objavljuje maksimalne iznose iz ovog članka stavka 3. prvog podstavka druge rečenice za svaku državu članicu iz stavka 2. točaka (a) i (b).

Članak 11.

Registar

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 12. radi dopune ove Uredbe u cilju osiguranja točnog obračunavanja u skladu s ovom Uredbom putem registra Unije koji je uspostavljen u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 525/2013. u pogledu:
- (a) godišnjih emisijskih kvota;
 - (b) fleksibilnih mogućnosti korištenih u skladu s člancima od 5. do 7. ove Uredbe;
 - (c) provjere usklađenosti u skladu s člankom 9. ove Uredbe i
 - (d) prilagodbi u skladu s člankom 10. ove Uredbe;
 - (e) sigurnosne rezerve u skladu s člankom 10.a ove Uredbe.
- 1.a Središnji administrator automatski provjerava svaku transakciju na temelju ove Uredbe i prema potrebi zaustavlja transakcije kako bi se izbjegle nepravilnosti.
2. Informacije iz stavka 1. točaka od (a) do (e) i stavka 1.a javno su dostupne.

Članak 12.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 2. i članka 11. [...] dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od... [datum stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 2. i članka 11. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavještuje Europski parlament i Vijeće.
6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 2. i člankom 11. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne izraze nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od primitka obavijesti o tom aktu ili ako su prije isteka tog razdoblja i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 13.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za klimatske promjene uspostavljen Uredbom (EU) br. 525/2013. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 14.

Preispitivanje

1. Odredbe ove Uredbe redovito se preispituju pri čemu se u obzir uzimaju, među ostalim, razvoj nacionalnih okolnosti, međunarodna kretanja i naponi poduzeti kako bi se postigli dugoročni ciljevi Pariškog sporazuma.
2. Komisija, u roku od šest mjeseci nakon svakog globalnog pregleda stanja dogovorenog u skladu s člankom 14. Pariškog sporazuma, izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Uredbe, o njezinu doprinosu općem cilju smanjenja emisija stakleničkih plinova Unije do 2030. i ciljevima iz Pariškog sporazuma, osobito u pogledu potrebe za dodatnim politikama i mjerama Unije s obzirom na potrebna smanjenja stakleničkih plinova Unije i njezinih država članica, te prema potrebi može iznositi prijedloge.

Članak 15.

Izmjene Uredbe (EU) br. 525/2013

Uredba (EU) br. 525/2013 mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 7. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka:

„(aa) od 2023., svojim antropogenim emisijama stakleničkih plinova iz članka 2. Uredbe .../... Europskog parlamenta i Vijeća [ESR] [...] za godinu X-2, u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a o izvješćivanju;”

(b) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice u svojim izvješćima svake godine obavješćuju Komisiju o svojim namjerama da iskoriste fleksibilne mogućnosti iz članka 5. stavaka 4. i 5. Uredbe [ESR] . U roku od tri mjeseca od zaprimanja tih informacija od država članica, Komisija te informacije stavlja na raspolaganje Odboru iz članka 26.”

(2) U članku 13. stavku 1. točki c. dodaje se sljedeća točka [...]:

„viii. od 2023., informacije o nacionalnim politikama i mjerama koje se provode s ciljem ispunjenja obveza na temelju Uredbe [ESR] [...] i informacije o planiranim dodatnim nacionalnim politikama i mjerama osmišljenima s ciljem dodatnog ograničenja emisija stakleničkih plinova koje prelazi njihove obveze propisane tom Uredbom [...] (premješteno u gornji stavak 1. točku (b)).”

(3) U članku 14. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(f) od 2023., projekcije ukupnih stakleničkih plinova i odvojene procjene predviđenih emisija stakleničkih plinova za izvore emisija iz Direktive 2003/87/EZ i Uredbe [ESR] [...].

(4) U članku 21. stavku 1. [...] umeće se sljedeća točka:

„(c) obveza iz članka 4. Uredbe [ESR] [...]. Pri ocjenjivanju u obzir se uzima napredak u politikama i mjerama Unije te informacije iz država članica. Svake dvije godine ocjena uključuje i predviđeni napredak Unije u pogledu provedbe njezina nacionalno utvrđenog doprinosa Pariškom sporazumu koji sadrži obvezu Unije da smanji emisije u cjelokupnom gospodarstvu i predviđenog napretka država članica u pogledu ispunjavanja njihovih obveza u skladu s tom Uredbom”.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik

*PRILOG I.***SMANJENJE EMISIJA STAKLENIČKIH PLINOVA U DRŽAVAMA ČLANICAMA NA
TEMELJU ČLANKA 4.**

	Smanjenja emisija stakleničkih plinova 2030. ispod razine iz 2005. utvrđena u skladu s člankom 4. stavkom 3.
Belgija	-35 %
Bugarska	-0 %
Češka	-14 %
Danska	-39 %
Njemačka	-38 %
Estonija	-13 %
Irska	-30 %
Grčka	-16 %
Španjolska	-26 %
Francuska	-37 %
Hrvatska	-7 %
Italija	-33 %
Cipar	-24 %
Latvija	-6 %
Litva	-9 %
Luksemburg	-40 %
Mađarska	-7 %
Malta	-19 %
Nizozemska	-36 %
Austrija	-36 %
Poljska	-7 %
Portugal	-17 %
Rumunjska	-2 %
Slovenija	-15 %
Slovačka	-12 %
Finska	-39 %
Švedska	-40 %
Ujedinjena Kraljevina	-37 %

PRILOG II.

**DRŽAVE ČLANICE ZA KOJE DOLAZI U OBZIR OGRANIČENO PONIŠTAVANJE
EMISIJSKIH JEDINICA U OKVIRU ETS-a RADI USKLAĐENOSTI S ČLANKOM 6.**

	Najveći postotak emisija 2005. utvrđen u skladu s člankom 4. stavkom 3. ove Uredbe
Belgija	2 %
Danska	2 %
Irska	4 %
Luksemburg	4 %
Malta	2 %
Nizozemska	2 %
Austrija	2 %
Finska	2 %
Švedska	2 %

PRILOG III.

UKUPNA NETO UKLANJANJA IZ ISKRČENIH ZEMLJIŠTA, POŠUMLJENIH ZEMLJIŠTA, POLJOPRIVREDNIH ZEMLJIŠTA KOJIMA SE GOSPODARI I TRAVNJAKA KOJIMA SE GOSPODARI KOJE DRŽAVE ČLANICE MOGU UZETI U OBZIR RADI USKLAĐENOSTI ZA RAZDOBLJE OD 2021. DO 2030. U SKLADU S ČLANKOM 7.

	Najveća količina izražena u milijunima tona ekvivalenta CO ₂
Belgija	3,8
Bugarska	4,1
Češka	2,6
Danska	14,6
Njemačka	22,3
Estonija	0,9
Irska	26,8
Grčka	6,7
Španjolska	29,1
Francuska	58,2
Hrvatska	0,9
Italija	11,5
Cipar	0,6
Latvija	3,1
Litva	6,5
Luksemburg	0,25
Mađarska	2,1
Malta	0,03
Nizozemska	13,4
Austrija	2,5
Poljska	21,7
Portugal	5,2
Rumunjska	13,2
Slovenija	1,3
Slovačka	1,2
Finska	4,5
Švedska	4,9
Ujedinjena Kraljevina	17,8
Najviše ukupno:	280

PRILOG IV.

UKUPNA PRILAGODBA NA TEMELJU ČLANKA 10. STAVKA 2.

	Ukupna prilagodba na temelju članka 10. stavka 2. izražena u tonama ekvivalenta CO2
Bugarska	1602912
Češka	4440079
Estonija	145944
Hrvatska	1148708
Latvija	547061
Litva	2165895
Mađarska	6705956
Poljska	7456340
Portugal	1655253
Rumunjska	10932743
Slovenija	178809
Slovačka	2160210
